

Vlaams
Parlement

ingediend op **562** (2015-2016) – Nr. 5
2 december 2015 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Bart Dochy

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de wet van 26 maart 1971
op de bescherming van oppervlaktewateren
tegen verontreiniging en het decreet
van 24 mei 2002 betreffende water
bestemd voor menselijke aanwending,
wat betreft de aanpassing van
de aanrekening van de kosten
voor publieke drinkwatervoorziening
en de kosten voor gemeentelijke en
bovengemeentelijke sanering

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, Tinne Rombouts, Valerie Taldeman;
Gweny De Vroe, Lydia Peeters;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy, Katrien Partyka;
Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
Ingrid Lieten, Els Robeyns;
Johan Danen.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin.

Documenten in het dossier:

- 562** (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
 - Nr. 2 en 3: Amendementen
 - Nr. 4: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- 581** (2015-2016) – Nr. 1: Verslag van de gedachtewisseling

INHOUD

I.	Eerste bespreking op 24 november 2015	4
1.	Toelichting door de minister	4
2.	Bespreking	6
2.1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	6
2.2.	Antwoorden van de minister.....	9
2.3.	Aanvullende vragen en discussie.....	10
3.	Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	13
4.	Verzoek tot tweede lezing	15
II.	Tweede lezing	15
1.	Toelichting door de aanvrager van de tweede lezing	15
2.	Bespreking	15
III.	Eindstemming.....	16
	Gebruikte afkortingen	17
	Tekst aangenomen door de commissie.....	18

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn besprak op 24 november en 1 december 2015 het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging en het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, wat betreft de aanpassing van de aanrekening van de kosten voor publieke drinkwatervoorziening en de kosten voor gemeentelijke en bovengemeentelijke sanering (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 561/1-4). Op 24 november 2015 werd het ontwerp door de minister toegelicht en werd de artikelsgewijze stemming gehouden waarna door Rob Beenders de tweede lezing werd gevraagd. Op 1 december 2015 vond de tweede lezing plaats. Daarbij werden geen nieuwe amendementen ingediend.

I. Eerste bespreking op 24 november 2015

1. Toelichting door de minister

Regeerakkoord

Het regeerakkoord van de Vlaamse Regering beoogt een aantal wijzigingen aan de tariefstructuur van de integrale waterfactuur. Het ontwerp van decreet geeft uitvoering aan vier principes uit het regeerakkoord van 2014. Ten eerste moeten de kosten van waterwinning, -afvoer en -zuivering in de prijs worden doorerekend volgens het beginsel dat de vervuiler betaalt. Dat moet gepaard gaan met voldoende prikkels om verspilling tegen te gaan en met sociale correcties voor beschermde klanten. Ook aandacht voor de competitiviteit en de concurrentiepositie van bedrijven is een vereiste. Ten tweede zijn met de zesde staatshervorming de tarifaire bevoegdheden overgedragen. Met ingang van 1 januari 2016 wordt de 'gratis' kWh elektriciteit en de 'gratis' kubieke meter water afgeschaft. Ten derde wordt er tegelijk voor waterafvoer en -zuivering een vaste vergoeding ingevoerd die gepaard gaat met een vermindering van de variabele vergoedingen. Ten vierde wordt ten behoeve van een administratieve vereenvoudiging werk gemaakt van de elektronische aangifte en een integrale en transparante waterfactuur.

Om deze operatie tijdig, dus met ingang van 1 januari 2016, door te voeren zijn een aantal wijzigingen nodig aan het decreet van 24 mei 2002 en ook aan de wet van 26 maart 1971.

Inhoudelijke wijzigingen

De vaste vergoeding voor de saneringscomponenten wordt ingevoerd. Het vastrecht voor drinkwater wordt ook uniform voor alle drinkwatermaatschappijen. Met een eenvormige naam wordt de vaste vergoeding ook als 'vastrecht' omschreven. Het wordt aangerekend per wooneenheid of per watermeter indien er geen wooneenheden zijn na de watermeter. Er is echter in een korting per gedomicilieerde voorzien, zodat het vastrecht in prijs afneemt met de toename van de gezinsgrootte.

Het vastrecht leidt tot extra inkomsten voor de drinkwatermaatschappijen, voor het financieren van de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichtingen. Daartegenover staat daarom de aanpassing van de variabele vergoeding, 'variabele prijs' genoemd. Het betreft een budgetneutrale oefening op het niveau van het Vlaams Gewest.

De modaliteiten voor de verplichte kosteloze levering van de 15 m³ water per persoon per jaar en de aanrekening van de kosten voor de publieke drinkwatermaatschappijen waren geregeld in uitvoeringsbesluiten. De afschaffing vergt dus ook aanpassingen aan uitvoeringsbesluiten naast een aanpassing van het decreet.

De ambitie om een grotere transparantie en uniformiteit te bewerkstelligen, dus eenzelfde tariefstructuur voor elke factuur, ongeacht de drinkwatermaatschappij, wordt gerealiseerd door invoering van het vastrecht en de variabele prijs. Dat houdt niet in dat overal dezelfde tarieven gehanteerd worden, maar wel dat de diverse componenten in de factuur gelijk zijn. Die tariefstructuur wordt decretaal verankerd.

Het vastrecht wordt hierbij beperkt gehouden en uniform gemaakt voor al de drinkwatermaatschappijen. Ook de methode voor de variabele prijs, met een laag tarief voor waterverbruik lager dan 30 m³ per wooneenheid en 30 m³ per gedomicilieerde en een hoger tarief voor het hogere verbruik, wordt decretaal verankerd. Dit moet de grote waterverbruikers een bijkomende prikkel geven die aanzet tot duurzaam watergebruik. Er is ook voorzien in de mogelijkheid om een capaciteitsvergoeding aan te rekenen.

Daarnaast is er oog voor sociale correcties. Wie het minder goed heeft, krijgt zo ook een betaalbare waterfactuur. Ook dat principe wordt uniform voor alle drinkwatermaatschappijen. De sociale correcties zijn ook van toepassing op het vastrecht. Om voldoende prikkels te behouden voor het duurzaam omgaan met water, wordt de vrijstelling beperkt tot 80 percent van de saneringsbijdrage en niet langer 100 percent. Voor de drinkwaterbijdrage is voorzien in een gelijklopend percentage van 80 percent in het uitvoeringsbesluit. Op basis van de armoede-toets heeft de Vlaamse Regering beslist om de initieel voorziene vrijstelling van 75 percent te verhogen naar 80 percent. Dat moet de waterfactuur betaalbaar houden voor wie het minder goed heeft.

De uitvoering van een aantal bepalingen in het decreet krijgt vorm in uitvoeringsbesluiten. Daarin kunnen de concrete modaliteiten geregeld worden met betrekking tot de progressieve tariefstructuur van de variabele prijs; de methode van tariefregulering voor de saneringscomponenten; de verdere modaliteiten met betrekking tot de aanrekening van de drinkwatercomponent, de gemeentelijke component en de bovengemeentelijke component en de vaststelling van het aantal gedomicilieerden. Ook de voorwaarden met betrekking tot het om economische, ecologische en sociale redenen opleggen van beperkingen voor de aanrekening van de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage zijn erin vervat.

De voorbereiding van het uitvoeringsbesluit is al ver gevorderd. Het ligt voor advies bij de Raad van State die wacht op de goedkeuring van het voorliggende decreet.

Besluit

De minister stelt dat het gaat om een andere benadering van aanrekening van het waterverbruik. Gratis bestaat niet, oppert ze. Met de variabele vergoeding werd die kost immers meegenomen. Met het vastrecht draagt nu iedereen bij aan de sanering en met de progressieve variabele vergoeding wordt de factor rationeel watergebruik op een verantwoorde wijze in de factuur gebracht. De transparantie wordt groter, aangezien voor elke drinkwatermaatschappij de factuur gelijk is opgebouwd. De inwerkingtreding is voorzien voor 1 januari 2016.

2. Bespreking

2.1. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Hermes Sanctorum-Vandevoorde* vindt de redenering niet overtuigend. Het advies van de SERV was bijzonder kritisch voor het principe. Er was sprake van het ontbreken van een ecologische prikkel. Wat de minister brengt, baart het lid zorgen. Men gaat voor progressiviteit, maar tegelijk ook voor een vastrecht, twee principes die volgens hem haaks staan op elkaar. Een ecologische doelstelling is de facto gekoppeld aan zo veel mogelijk progressiviteit en zo weinig mogelijk vaste kosten. Men gaat derhalve bewust niet voluit, meent het lid. Er staat letterlijk in de toelichting dat omwille van economische argumenten ook gekozen is voor het invoeren van een vastrecht. Welke zijn die argumenten? Financiering kan ook via de progressiviteit.

Op pagina 7 van het ontwerp van decreet leest het lid waarom men niet echt gelooft in progressiviteit als instrument. De raden vragen naar onderzoek en meer alternatieven inzake gradatie en variabele tarieven en het effect op waterverbruik. De Vlaamse Regering stelt daarop dat er geen grondig kwantitatief inzicht is in de prijselasticiteit van water om scherp de impact op gedragswijziging en gezinstypes in kaart te brengen. Daarmee geeft men toe dat de invloed van de waterprijs op het verbruik een onbekende factor is. En daarom gaat men niet in op de vermelde vraag.

In het ontwerp van decreet is opgenomen dat watermaatschappijen beperkingen kunnen opleggen in de prijs voor de sanering, weerom om economische redenen, met name ter vrijwaring van de competitiviteit van bedrijven. De VMM, de economische toezichthouder, waakt daarover. Hoe wordt daarover evenwel beslist, wil het lid weten. Welke handvaten zijn er?

Rob Beenders vindt het vanzelfsprekend dat over een zo belangrijk dossier en bevoegdheid breed gedebatteerd wordt. Water is een basisbehoefte en Vlaanderen is intussen autonoom bevoegd voor het kader waarbinnen de watermaatschappijen moeten werken, hetgeen cruciaal is. Het ontwerp van decreet heeft heel wat teweeg gebracht en deed vele vragen rijzen, in adviezen, maar ook in de media, waarbij zowel de federatie van drinkwatermaatschappijen als de armoedeverenigingen hun zorgen kenbaar maakten. Raken niet meer mensen met waterarmoede geconfronteerd met wat voorligt? De idee van uniforme watertarieven in heel Vlaanderen waarmee de Vlaamse Regering speelde, werd onthaald op gefronste wenkbrauwen in de sector.

Een inhoudelijk debat moet ook opheldering brengen over de adviezen in het dossier die niet onverdeeld positief waren. Een beslissing over iets zo fundamenteel moet correct zijn. Zelfs de ambitie om na een jaar de effecten te evalueren van bijvoorbeeld de sociale correcties, ontbreekt, stipt het lid aan. In de repliek op de uitgebrachte adviezen staat dat ten vroegste eind 2017 een evaluatie aan de orde zou zijn en dat er doelstellingen geformuleerd zouden worden om eventueel de groep mensen uit te breiden die een sociale correctie verdienen. Dat tegen de achtergrond van glasheldere cijfers die aangeven dat het aantal mensen dat zich water als basisgoed al niet meer kan veroorloven, tot 20 percent groeit.

Het ontwerp van decreet is niet rijp voor stemming, meent het lid. Hij acht het aangewezen om nog hoorzittingen te organiseren en de betrokkenen en hun bezorgdheden te horen.

Valerie Taeldeman acht het regeerakkoord duidelijk en stelt dat iedereen wist dat de invoering van een nieuw watertarief op de agenda zou komen. De principes zijn al vaker aan bod gekomen. De algemene principes zijn in juni 2015 al vastgelegd.

De kans om vragen te stellen en te debatteren was ruimschoots aanwezig, volgens het lid. Ook werd recent nog een gedachtewisseling gehouden (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 581/1).

Zuinige verbruikers worden beloond en grote verbruikers betalen meer. De hele operatie is budgetneutraal en genereert derhalve noch voor Vlaanderen, noch voor de drinkwatermaatschappijen nieuwe inkomsten. De gemiddelde waterfactuur in Vlaanderen blijft dan ook gelijk volgens het lid. Er gebeurt alleen een interne verschuiving tussen type gebruikers. Dat moet stimuli bieden om overmatig waterverbruik te ontmoedigen, sociale doelgroepen beter te beschermen en een meer uniform watertarief in Vlaanderen dichterbij te brengen.

Ook CD&V is bekommerd over de waterarmoede. Daarom gaat het decreet vergezeld van een armoedetoets. Minister Joke Schauvliege was de eerste minister die tijdens de voorgaande legislatuur een algemeen drinkwaterverkoopreglement invoerde. Dat zorgt ervoor dat drinkwatermaatschappijen op een meer uniforme wijze moeten werken in Vlaanderen. Voorts waren er al een aantal aanpassingen aan het drinkwaterdecreet, specifiek gericht op een betere sociale bescherming voor wie het gevaar loopt te worden afgesloten van drinkwater.

Uit de waterbarometer van de VMM, leerde het lid tijdens de laatste gedachte-wisseling dat er inderdaad meer mensen om een afbetaling van de waterfactuur vragen. Dat kon pas nadat het decreet was aangepast, voordien waren er veel meer hordes te nemen vooraleer een plan voor gespreide betaling mogelijk werd. De ingevoerde mogelijkheden worden gebruikt. Sinds de maatregelen van de voorgaande legislatuur, is het aantal afsluitingen van drinkwatervoorziening gedaald. Het lid merkte op dat er nog gemeenten zijn in Vlaanderen zonder LAC, die naar oplossingen op maat moeten zoeken.

De VMM zou kortelings een Vlaamse tariefsimulator lanceren op de website. Dat moet voor elke gebruiker de impact van de nieuwe watertarieven visualiseren. Hoe staat het daarmee?

Bart Nevens is het ermee eens dat het debat over het watertarief wel degelijk grondig is gevoerd. Hij sluit zich aan bij de redenering van Valerie Taeldeman. Er is wel degelijk rekening gehouden met de diverse doelgroepen, en dus is ook de sociale factor ingecalculerd. Budgetneutraliteit is een feit. Insteek van de tarifiering was het ontmantelen van het gratis-verhaal. De 15 m³ gratis werd verrekend over alle watergebruikers. Om alleenstaanden nu niet te treffen is het basistarief van toepassing, niet voor de eerste 30 m³ water, maar voor 60 m³. Ook voor het probleem van de kotstudenten is een oplossing geboden. Enig resterend probleem voor het lid vormen de appartementsgebouwen waar zich slechts één meter bevindt en meer huishoudens en/of handelszaken water verbruiken. In hoeverre is er al een oplossing voor de billijke verdeling van de kosten?

Het lid stelt dat het een moeilijke oefening betreft, helemaal uitgevoerd in de lijn van het regeerakkoord. Een tarifiering die zolang is ingebed, via een nieuwe methode berekenen om een aantal kosten van sanering en productie billijk te verdelen, kan niet over één nacht ijs, onderstreept hij. De waterproducenten in Vlaanderen hebben volop meegewerkt. De N-VA is van oordeel dat de minister er in geslaagd is om de oefening tot een goed einde te brengen.

Gweny De Vroe volgt de redenering van de meerderheidspartijen wel, maar komt terug op het probleem van het co-ouderschap, dat ze al eerder heeft voorgelegd. Het lid reikte twee mogelijke oplossingen aan: ofwel via VLABEL ofwel met een formulier zoals vermeld op de website www.hydrobru.be. De minister verbond zich ertoe dat te onderzoeken. Open Vld kijkt uit naar het uitvoeringsbesluit in dat verband.

Rob Beenders refereert in het kader van de beoogde budgetneutraliteit en de stelling dat de zuinige verbruiker minder betaalt aan het advies van de SERV dat de vinger legt op het feit dat kleine gezinnen met een laag verbruik wel degelijk nadeel zullen ondervinden en meer zullen betalen dan vroeger, toen ze voordeel hadden bij het gratis volume aan water. Het gaat om 300.000 gezinnen die wel degelijk als laagverbruikers geteld worden, meestal alleenstaanden en tweepersoonsgezinnen. De budgetneutraliteit gaat allicht op voor de Vlaamse overheid, maar niet voor alle Vlaamse gezinnen, stelt het lid. Hij betreurt dat voor die kwetsbare groep geen oplossing is gevonden en meent dat de berekening voor hen anders had gekund.

Het feit dat het plan voor langetermijnfinanciering van het waterbeleid alleen maar wordt aangehaald in de informatiebundel baart hem zorgen. Wat wordt daarvan de impact op de waterfactuur? De minister stipte eerder al aan dat de drinkwatermaatschappijen voor grote uitdagingen staan qua investeringen. Het regeerakkoord is glashelder: kosten van waterwinning, afvoer en zuivering moeten volgens het principe van de vervuiler betaalt, worden doorgerekend. Met in gedachten de financieringsnood en de boete van 10 miljoen euro die in 2013 al is opgelopen bij Europa vanwege het in gebreke blijven inzake stedelijke waterzuivering, vreest Beenders het ergste. Een financieringsnood van 15,2 miljard euro betekent dat een tekort van nog eens 6,5 miljard nog moet worden weggewerkt. Hoe moet dat gebeuren?

De minister geeft aan dat ze absoluut een oplossing wil overwegen voor de nieuwe gezinsvormen. De SERV heeft ter zake gewezen op het Sociaal Huisvestingsdecreet uit de voorgaande legislatuur, waarbij de gedomicilieerde zo beschreven werden dat ze wel zouden meetellen in bijvoorbeeld een situatie van co-ouderschap. Dat moet meegenomen worden, vindt het lid. Het voorliggende decreet is opgebouwd rond het begrip 'gedomicilieerde'. Voor een traditioneel gezin is de voorziene hoeveelheid water aan een laag tarief veel, voor een alleenstaande die om de week twee kinderen over de vloer heeft, is de voorziene hoeveelheid niet veel, meent Rob Beenders. Het scheelt al snel 100 euro per jaar met de gangbare watertarieven tussen de ouder waar de kinderen gedomicilieerd zijn en waar ze dat niet zijn. Dat lijkt het lid niet rechtvaardig, vandaar de vraag van zijn fractie om kinderen in co-ouderschap evenwaardig te laten meetellen in de berekening. Er zouden al instrumenten beschikbaar zijn om dat te realiseren en ook de gegevens zijn er, zo luidt het. Co-ouderschap is juridisch vastgelegd en staat derhalve geregistreerd. Een integratie van databanken moet dus volstaan. Ter zake wordt een amendement ingediend.

Dat de armoedetoets is toegepast op het ontwerp van decreet wordt gewaardeerd. Blijft zorgen baren, de groep die net buiten de marges van de sociale correcties valt en zich geconfronteerd weet, niet alleen met een hogere waterfactuur, maar ook met een rist andere betalingen die verhoogd zijn, onder meer door beslissingen van de zittende Vlaamse Regering. Het lid vraagt om een nauwe opvolging van die groep en hoopt dat waterarmoede ooit tot het verleden kan behoren. Hij stelt dat minder afsluiten niet recht evenredig is met minder problemen. Er worden meer afbetalingsplannen gevraagd, dat moet zorgen baren.

De doelgroep wordt pas geëvalueerd in 2017, dit lijkt het lid te lang. Hij kondigt de indiening van een voorstel van decreet aan om de doelgroep nu reeds uit te breiden.

Bovenop de waterfactuur, ligt ook een beslissing voor over de vennootschapsbelasting. Niet elke drinkwatermaatschappij moet die betalen en dus doorrekenen. Om de impact van de factuur te kennen, moet er zicht zijn op de derde component van de factuur, met name het drinkwater zelf, stelt het lid. Een aantal drinkwatermaatschappijen kondigt al een verhoging van de tarieven aan. Daarbij zou dan ook nog de vennootschapsbelasting moeten worden doorgerekend. Het lid

heeft vooralsnog geen enkele simulatie gezien die de beslissingen in het kader van drinkwater met inbegrip van de derde component heeft gemaakt, dus met de eigenlijke kost van dat drinkwater. Pas als dat gebeurd is, kan men de werkelijke vergelijking maken en uitmaken of de waterfactuur stijgt. Hij vraagt om definitieve impactanalyses op basis van de besliste drinkwaterkost per drinkwatermaatschappij in Vlaanderen.

Er wordt op pagina 52 van het ontwerp voorgesteld om een sociaal waterfonds op te richten, zoals in Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest al gebeurt. Het komt tussen bij betalingsmoeilijkheden en voor het financieren van kosten voor technische verbetering. Is de minister van plan dat spoor te verkennen?

2.2. Antwoorden van de minister

Minister *Joke Schauvliege* stelt dat de discussie al ruim is gevoerd. Dat het geen simpele oefening was, lijkt haar evident. Er is komaf gemaakt met het gratis verbruik omdat dat toch werd doorgerekend in de variabele vergoeding. Voor grootverbruikers zijn er prikkels ingevoerd om minder verbruik te stimuleren. Nog sterkere prikkels voor alle gebruikers zou juist de waterfactuur fors de hoogte hebben ingejaagd, verzekert de minister. Dat wilde de meerderheid niet. Het is een budgetneutrale oefening die niet als gevolg heeft dat de waterfactuur stijgt, herhaalt ze.

Waarom een vastrecht? Er was een oneerlijke situatie ontstaan in het verleden, waarbij een aantal mensen niet bijdragen tot de sanering van het drinkwater. Het principe van de vervuiler betaalt, vraagt erom dat iedereen ook mee betaalt voor de zuivering. De gratis kubieke meter water en veel hemelwatergebruik, maakte dat een beperkte groep de sanering betaalde. Er werd ook een groot deel bijgelegd vanuit de algemene middelen. Vanuit het vermelde principe is de last nu gespreid en is er een vastrecht ingevoerd voor de zuivering.

Het tarief is progressief en is grondig overlegd met de drinkwatermaatschappijen, de gezinsbond, de armoedeverenigingen, de SERV enzovoort. Het stoort de minister danig – en vooral ook dat de heer Beenders meegaat in dat verhaal – dat sommige drinkwatermaatschappijen plots bijzonder gretig blijken om een forse doorrekening voorop te stellen en de factuur zo de hoogte in te jagen op rekening van de beslissingen die voorliggen. Ze geeft aan dat in de drinkwatermaatschappijen partijen vertegenwoordigd zijn voor wie dat electoraal handig kan zijn. Als die factuur effectief duurder wordt, dan heeft dat evenwel niets te maken met wat voorligt, beklemtoont de minister. Ze hoopt dan ook dat de raad van bestuur van de desbetreffende drinkwatermaatschappijen alsnog die draad niet oppikt. Het is ongepast volgens de minister.

Er zijn heel wat gegevens beschikbaar over afsluitingen, wie bij een LAC aanklopt enzovoort. Dat is nieuw. In de voorgaande legislatuur zijn de waterstatistieken ingevoerd om over die data te kunnen beschikken en het beleid waar nodig bij te sturen. Met de resultaten kan men nu werken en is er voorzien in een nauwe opvolging. In 2017 volgt dan een evaluatie van de wijzigingen in het drinkwaterdecreet. De evoluties worden dan tegen de realiteit afgezet.

Voor een aantal vragen kon men inderdaad nog niet meteen een oplossing bedenken, geeft de minister toe. Zo ook co-ouderschap. De insteek van mevrouw De Vroe werd meegenomen en wordt onderzocht, verzekert de minister. Dat vergt niet eens een decretale aanpassing, omdat ook de drinkwatermaatschappijen hiermee rekening kunnen houden. De minister meent dat een goede oplossing voor het co-ouderschap toepasbaar moet zijn voor diverse facturen. Ook zij wil dat liefst opentrekken naar alle facturen die de gezinnen in kwestie belasten.

Wat met de appartementen met één meter? Wooneenheden en gedomicilieerden worden samengeteld. Hoe de verdeling over de diverse bewoners wordt verdeeld, bepaalt de eigenaar.

De langetermijnfinanciering gaat ruimer dan alleen de drinkwatermaatschappijen en is onder meer gelinkt aan de bredere sanering, onderhoud waterlopen enzovoort. Die oefening wordt in de loop van 2016 gevoerd.

De simulator is er nog niet en zou eind 2015 beschikbaar zijn. Men wacht op de goedkeuring van de tarieven.

De oproep om een waterfonds op te richten volgt de minister niet. Het zou de factuur effectief doen oplopen, stelt ze. Iedereen betaalt mee en er zijn geen sociale correcties waar het concept wel is uitgebouwd. Het gaat derhalve om een ander systeem, waarbij dat van Vlaanderen volgens de minister rechtvaardiger is.

Als men de doelgroep van de sociale correcties wil wijzigen, moet dat ook doorgetrokken worden naar andere facturen, oppert de minister. In elk decreet andere doelgroepen hanteren, vindt ze onzinnig. Referentie zijn voorsnog de doelgroepen die ook voor de energiefactuur gelden. Binnen de Vlaamse Regering is afgesproken de doelgroepen onder de loop te nemen in het kader van het Armoedeactieplan. Als er doelgroepen moeten bijkomen, dan zullen die ook doorgetrokken worden naar de diverse facturen. Transparantie moet een doel zijn.

Bij de economische kortingen gaat het louter om de gemeentelijke sanering en de respectieve contracten. De gemeente kan dan op maat van een aantal bedrijven op het eigen grondgebied een andere regeling uitwerken. Dat gebeurt op basis van een contract dat wordt gesloten en voorgelegd wordt aan de toezichthouder, de VMM. Die beoordeelt of het verantwoord is. Er wordt een protocol afgesloten tussen VMM en drinkwatermaatschappijen waarin staat hoe dat verloopt en hoe het toezicht gebeurt.

De minister onderstreept nogmaals dat het een ander verhaal is, waarbij bewust ervoor is gekozen mensen bewust te maken van de maatschappelijke kost die aan elke druppel water vastzit. Gratis geeft de valse indruk dat met die 30 m³ zuinigheid geen punt was.

2.3. Aanvullende vragen en discussie

Hermes Sanctorum-Vandevoorde begrijpt dat men is vertrokken vanuit de afschaffing van de gratis kubieke meter water, om dan de progressiviteit in te voeren en uiteindelijk vast te stellen dat de waterfactuur zou stijgen, waarop dan maar is gekozen om een vastrecht te hanteren.

Wat betreft de competitiviteit van de bedrijven, is het voor het lid nog altijd niet duidelijk op welke basis de VMM beslist. Gebeurt dat autonoom en op basis van eigen inzichten of levert de Vlaamse Regering toch enige limieten of handvatten aan?

Rob Beenders stelt zelf ook teleurgesteld te zijn in de beslissingen van de bedoelde politieke organen die in bepaalde provincies de waterfactuur wel degelijk met 15 percent de hoogte injagen. Hij beweert echter dat de minister nog verrast kan zijn over welke politieke partijen dat hebben gesteund. Zijn partij stemde alvast als enige tegen, stelt Beenders. De minister kan dan wel 'niet verantwoordelijk' pleiten, maar de Vlaming krijgt een waterfactuur waarin de optelsom wordt gemaakt van alle componenten. De minister kan haar uiterste best doen om de factuur budgetneutraal te houden, maar als de derde component met 15 percent toeneemt, stijgt de waterfactuur. Die is ook in de voorgaande legislatuur ook al

opgelopen, herinnert het lid, en wel met 12 percent, vanwege de 48 miljoen euro die is bespaard op het vlak van saneringskosten en niet meer vanuit de algemene middelen kon worden gedragen. Voor heel wat Vlaamse gezinnen komt daar in 2016 nog een stijging bovenop. Zo vertaalt het lid het beleid naar de factuur.

Hoe zit het met de visie inzake de financieringsnood voor onderhoud en vernieuwing van het rioleringsstelsel? Er is geen plan rond langetermijnfinanciering van het waterbeleid, maar er is wel een tekort van 6,5 miljard die speelt tot 2027. Is er al overlegd over een aanpak?

Dat er heel wat overleg is gepleegd met vele actoren, bewondert Beenders, maar de bond van alleenstaanden staat blijkbaar helemaal alleen, stelt hij cynisch. De bond bestaat niet en de groep valt uit de boot.

Bart Nevens stelt dat in het land der blinden eenoog koning is, waarmee het lid gezegd wil hebben dat de waarheid erkenning verdient. Vlaanderen ziet zich geconfronteerd met grote uitdagingen: alle afvalwater zuiveren in zuiveringsinfrastructuur, investeringen inzake de loden leidingen en asbest, het drinkwater is schaars. Er wordt in dat kader enorm veel drinkwater verspild – aan auto wassen, sanitair en dergelijke – en daarop wordt gefocust. Dat moet iedereen ten goede komen, ongeacht de gezinssamenstelling. Mensen moeten zich bewust worden van het feit dat drinkwater een kostbaar goed is en wordt. Er zijn andere productieprocessen nodig om drinkwater te maken. De onderliggende boodschap luidt in elk geval dat gratis niet bestaat. Het feit dat er mensen wel water verbruiken en niet meebetalen aan de broodnodige waterzuivering, is onaanvaardbaar. Wie water loost, zal vanuit het basisprincipe van de vervuiler betaalt meebetalen om dat opnieuw te zuiveren, met respect voor de doelgroepen. Daar is geen stok tussen te krijgen, besluit het lid. Hij is alvast blij dat men die sociale correcties breder wil doortrekken naar alle andere domeinen. Bijsturing kan nog altijd en in evaluatie is voorzien.

Hij is blij dat men een onderscheid wil maken in de centraal bemeterde appartementsgebouwen, maar vreest dat ze als grootverbruiker beschouwd zullen worden terwijl er intern basisverbruikers of alleenstaanden kunnen wonen. Hij meent dat de rechten van bepaalde groepen bij verdeling van de kosten in rekening moeten worden gebracht en hoopt dat die factor op een of andere manier kan worden opgevolgd.

Rob Beenders ontkent ten stelligste dat de oppositie niet zou beseffen dat water een schaars goed is en niet zuinig ermee zou willen omspringen. Gratis bestaat niet, wordt gesteld, maar daarover gaat het niet. In het decreet zijn zaken ingeschreven die niet rechtvaardig zijn, met name het vast recht en de kortingen die daarop gelden. Heel wat gezinnen, nieuwe gezinsvormen, zullen van bij de eerste druppel water uit de kraan moeten betalen en hebben derhalve een andere start.

Tinne Rombouts heeft begrepen dat er qua beleid keuzes worden gemaakt voor tarifiering, gelinkt aan effectief verbruik. Tegelijk leidt wat voorligt niet tot prijsstijgingen. In die zin moeten de drinkwatermaatschappijen opgevolgd worden. Elk draagt zijn verantwoordelijkheid en het lid hoopt dat elke partij in het verhaal die ook opneemt. Wat zouden de drinkwatermaatschappijen doen als er geen initiatief was van de Vlaamse Regering, vraagt het lid zich dan af. Het oorzakelijk verband lijkt haar niet aangetoond.

Minister *Joke Schauvliege* verklaart opnieuw waar het vastrecht vandaan komt. Er is drinkwater en hemelwater. Ze komen allebei in de riolering terecht en moeten gezuiverd worden. Dat gaat gepaard met een enorme maatschappelijke kost. Uit de algemene middelen wordt dat voor een groot deel bijbetaald en dat aandeel is in 2014 enigszins verminderd, ook vanuit het principe dat de vervuiler betaalt. Heel wat mensen betalen vooralsnog niet mee voor de zuiveringskost omdat een deel

gratis is en er heel veel hemelwater wordt verbruikt. De kost van sanering komt dan op een te kleine groep terecht. Er is heel bewust voor gekozen om via het vastrecht iedereen te betrekken. Dat is een logische maatregel en staat op zichzelf los van de hervorming.

Wat betreft het toepassen van een economische korting door gemeenten, kan de minister meegeven dat de VMM toezicht houdt. Er is een protocol over. In artikel 14 van het ontwerp van decreet wordt beschreven dat de Vlaamse Regering ook kan bepalen op basis waarvan de toetsing gebeurt. Dat moet dan in een uitvoeringsbesluit vastgelegd worden.

Volgens de minister verkondigt de heer Beenders steevast tegenstrijdigheden. Er zou 7 miljard euro nodig zijn om het waterbeleid te bekostigen, maar tegelijk mag er geen cent bij de waterfactuur komen. Van het lid wil ze graag horen hoe hij dan die 7 miljard denkt te leveren. Er is expliciet voor gekozen om de afschaffing van de gratis kubieke meters niet te koppelen aan een extra inkomst voor de drinkwatermaatschappijen. Wie water verbruikt, betaalt mee. Dat is een progressief systeem dat niets te maken heeft met de uitdagingen die zich aandienen, besluit de minister. Ook daarvoor moet een oplossing worden gezocht, die mogelijk ooit op de factuur komt, maar dat zou ook zonder de hervormingen gebeuren.

Wie het wil hebben over een stijging van 15 percent, moet dat correct kaderen, stelt minister Schauvliege ten overstaan van de heer Beenders. De beslissing is genomen in de volledige Watergroep en stamt uit een solidariteit die is afgesproken, een vorm van uniformiteit, in het kader van de rechtzetting van historische scheeftekkingsen waardoor in de ene regio te veel en in de andere te weinig werd betaald. Globaal is er geen stijging van de inkomsten van de Watergroep.

De minister vat samen dat het een complexe oefening is geworden, waarbij men niet over één nacht ijs is gegaan. Een brede waaier aan organisaties en partijen zijn betrokken bij overleg ter zake en men is tot een uitkomst gekomen die voor iedereen aanvaardbaar is en die het principe van de vervuiler betaalt honoreert. Dat gebeurt met een progressief tarief en zorgt ervoor dat mensen verantwoord met water omspringen.

De minister herhaalt haar engagement om op basis van de waterstatistieken en de evaluaties in 2017 alles opnieuw te bekijken. Dan wil ze op een ernstige manier de doorlichting doen.

Wat betreft de verdeling van de factuur in centraal bemeterde meergezinswoningen verzekert de minister dat dat aandachtspunt is meegenomen. Het gaat om huishoudelijk verbruik en men verwacht niet dat dat problemen geeft.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde leest alleen maar kritische adviezen en daagt de minister uit om één advies te vinden dat bevestigt dat er inderdaad een ecologische prikkel zit in wat voorligt. Het lid stipt aan dat de Vlaamse Regering wel kan oordelen, maar dat een advies van bijvoorbeeld de SERV de bedoeling heeft om een neutrale kijk te bieden op de beleidsvorming. Die instantie oordeelt zelfs dat juist een prikkel weggenomen wordt.

Van het financieringstekort in het saneringsverhaal is het lid zich zeer bewust. VLARIO organiseert jaarlijks een congres ter zake. Het tekort neemt jaar na jaar toe. Tegen 2027 moet de sanering rond raken. Wordt er iets gedaan aan het financieringstekort met wat voorligt?

Wat de invoering van het vastrecht betreft en de rol van hemelwater hierbij stelt het lid dat wat wordt geloosd inderdaad moet worden gesaneerd. De Vlaamse Regering legt evenwel een vast bedrag op per wooneenheid, zonder rekening te houden met

de manier waarop een gezin actie onderneemt om de afvoer van hemelwater te beperken. Het lid noemt dat een blinde maatregel en neemt akte van het feit dat er simpelweg een vast tarief ingevoerd wordt zonder oog voor ecologische ingrepen.

Rob Beenders wil geen woorden in de mond gelegd krijgen die hij niet uitsprak. Hij is vertrokken van het allereerste ogenblik dat er gecommuniceerd is over de hervorming van de drinkwaterfactuur. De minister ging er toen prat op dat ze ervoor zou zorgen dat iedereen in Vlaanderen even veel betaalt voor zijn drinkwater en dat de drinkwaterfactuur voor een gelijk verbruik met geen halve euro zou toenemen. Dat waren de uitgangspunten van de minister, stipt het lid aan. Met die ambitie ziet hij geen geslaagd ontwerp van decreet. Het was anders geweest als de minister onderweg had erkend dat uniforme watertarieven voor Vlaanderen niet zou lukken. Dat de Watergroep daar dan wel in slaagt, is mooi, en het lid is pro uniforme tarieven, maar niet binnen één watermaatschappij. Dan blijft er immers een verschil binnen Vlaanderen gehandhaafd. Het lid doet een voorstel en wil dat de minister één virtuele drinkwatermaatschappij opricht voor Vlaanderen waarlangs alle administratie van de drinkwatermaatschappijen verloopt. Dan kan de minister de tarieven bepalen. Volgens het lid kan ze in elk geval veel meer doen dan wat er voorligt. Dat lost de ambities niet in.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot 2

De artikelen 1 tot 2 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 3

Amendement nr. 1 voorgesteld door *Rob Beenders* strekt tot het invoegen van een definitie van persoon ten laste. *Rob Beenders* verwijst naar de vermelde problematiek rond het begrip gedomicilieerde. Niet-traditioneel samengestelde gezinnen worden hiermee gediscrimineerd met de kortingen van het vastrecht en de toegekende hoeveelheden water tegen het basistarief. Bij de sociale huisvesting werd zoals gesteld hier wel mee rekening gehouden, ook de SERV verwees hiernaar.

Tinne Rombouts verwijst naar de bespreking en het voornemen van de minister om iedereen gelijk te behandelen en tevens de mogelijkheid van de watermaatschappijen om hieraan tegemoet te komen. Ook werd reeds gesteld dat men deze categorieën in de verschillende domeinen in zijn globaliteit wenst te regelen.

Bart Nevens stelt dat de voorgestelde regeling er op zou neerkomen dat men op twee adressen een basistarief zou genieten, waarbij niet duidelijk is hoe men dit verhoudingsgewijs zou splitsen en administratief verwerken. In dit opzicht moet het in zijn globaliteit worden bekeken.

Valerie Taeldeman verwijst nog naar de memorie van toelichting waarin wordt gesteld dat men zich bewust is van deze problematiek en het voornemen wordt geuit om te zoeken naar een instrument waarbij met de uiteenlopende verblijfs-situaties kan rekening worden gehouden.

Rob Beenders hoopt dat de minister haar verantwoordelijkheid zal nemen en haar engagement zal nakomen.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 3 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 4 tot 7

De artikelen 4 tot 7 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 8

Amendement nr. 1, voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele, Gwenny De Vroe, Bart Nevens, Valerie Taeldeman en Piet De Bruyn strekt tot het invoegen van een nieuw lid in de voorgestelde tekst van paragraaf 3. *Tinne Rombouts* stelt dat men hiermee wil tegemoetkomen aan een opmerking van de Raad van State bij een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering om de methodiek voor het bepalen van de werkingstoelage te vereenvoudigen, waarbij de Raad stelde dat er daarvoor geen gepaste rechtsgrond was.

Amendement nr. 1 wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 8, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 9

Amendement nr. 3, voorgesteld door Rob Beenders, strekt tot het vervangen van de voorgestelde tekst van artikel 16ter, §1. *Rob Beenders* stelt dat men met dit amendement in geval van co-ouderschap de voorziene korting per gedomicilieerde hier ook verhoudingsgewijs wil toegepast zien.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 9 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 10 tot 16

De artikelen 10 tot 16 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 17

Amendement nr. 4, voorgesteld door Rob Beenders, strekt tot het vervangen van de eerste zin in de voorgestelde tekst van artikel 16quater/4, derde lid. *Rob Beenders* stelt dat hier dezelfde redenering wordt gehanteerd. Bij de bepaling van het vast recht zou verhoudingsgewijs ook een vermindering moeten worden toegekend in functie van de niet-gedomicilieerde personen ten laste.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 17 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 18 tot 21

De artikelen 18 tot 21 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

4. Verzoek tot tweede lezing

Rob Beenders verzoekt tot het houden van een tweede lezing, rekening houdend met het feit dat geen meerderheid kan worden gevonden voor de gevraagde hoorzittingen.

II. Tweede lezing

1. Toelichting door de aanvrager van de tweede lezing

Rob Beenders stelt dat hij na de eerste bespreking nog één vraag heeft die bij de vorige bespreking niet werd beantwoord. Het betreft de langetermijnfinanciering van het waterbeleid. In het regeerakkoord staat duidelijk vermeld dat de kosten van waterwinning, -afvoer en -zuivering in de prijs moeten worden doorgerekend volgens het beginsel 'de vervuiler betaalt'. Als men de fysieke noden en de financieringsnoden ter zake bekijkt dan blijkt dat men jaarlijks 465 miljoen euro nodig heeft tot 2027. Het is niet duidelijk in welke mate hierover een visie bestaat of een timing wanneer deze visie mag worden verwacht.

2. Bespreking

Hermes Sanctorum-Vandevoorde stelt dat Vlaanderen de ambitie heeft om tegen 2027 een gescheiden rioleringsstelsel te hebben. Die einddatum vormt reeds een uitstel dat moet bekomen worden bij de Europese Commissie. In principe moet reeds in 2015 de kaderrichtlijn Water worden gerespecteerd. Hij vraagt of de regering dan ook reeds officieel een uitstel heeft bekomen.

Minister *Joke Schauvliege* stelt dat de langetermijnvisie verder gaat dan wat in het voorliggende ontwerp van decreet staat betreffende de drinkwatertarieven. Het betreft immers alle uitdagingen die we inzake het waterbeleid hebben. Gedacht kan worden aan het beheer van de waterlopen, zoals slibruiming, maar ook aan het voorkomen van overstromingen, het ecologisch herstel, de waterzuivering enzovoort. De CIW bereidt samen met alle betrokken actoren, zoals de adviesraden SERV, SALV, Minaraad, een langetermijnvisie voor die in 2016 klaar moet zijn. Dit juist om niet enkel een beeld te hebben van de deelaspecten maar een globale visie. Op basis daarvan zal moeten gekeken worden wat binnen de mogelijkheden ligt om daar een antwoord op te bieden. Nu reeds weten we wel dat de huidige budgetten ontoereikend zijn om aan deze noden te voldoen. Er zal dus stapsgewijs moeten worden gewerkt.

Bij de Europese Commissie werd uitstel gevraagd net omwille van deze gigantische kosten. De minister stelt dat een officiële bevestiging van de Europese Commissie niet hoeft gezien zijn enkel iets laat weten wanneer ze niet akkoord gaat.

Omwille van deze gigantische noden heeft de regering ondertussen reeds een aantal beslissingen genomen die uitgaan van het principe dat de vervuiler betaalt. De kosten voor waterzuivering moeten deels worden doorgerekend. Dit betreft enkel een aspect van de vermelde uitdagingen en de betreffende inkomsten zullen op zich niet volstaan. Ook op het vlak van de bevoegdheid Openbare Werken zijn er grote kosten.

Rob Beenders stelt dat zijn fractie dit verder zal opvolgen. Hij ontving deze week een advies van de Gezinsbond over drinkwater waarbij ook wordt opgeroepen om bij de tariefregeling de niet-traditioneel samengestelde gezinnen niet te vergeten en aandacht te hebben voor de sociale correcties. Hij zal dan ook zijn amendement met betrekking tot die niet traditionele gezinnen terug indienen in de plenaire vergadering. Intussen heeft hij ook een voorstel van decreet ingediend om de sociale correcties aan te passen (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 588/1).

Tinne Rombouts stelt dat de meerderheid reeds heeft aangegeven dat ze de vermelde bezorgdheid deelt en bekijkt op welke wijze dit kan worden aangepakt, maar dit niet enkel voor de waterfactuur. Ze herinnert er ook aan dat de drinkwatermaatschappijen nu reeds de ruimte hebben om een correctie toe te passen. Zo doen bepaalde drinkwatermaatschappijen een 50/50-opsplitsing in geval van co-ouderschap.

Bart Nevens stelt dat de Gezinsbond vermeldt dat het een goede maatregel is om rekening te houden met de grootte van het gezin, dit met verwijzing naar de energiefactuur waar dit niet het geval is. Vandaar het belang om sociale maatregelen niet per specifiek domein te regelen maar in zijn globaliteit.

Rob Beenders stelt dat de vooropgestelde datum hier eind 2017 is en dat zijn fractie dit sneller wenst te regelen. Het aantal mensen dat de drinkwaterfactuur niet kan betalen neemt immers jaar na jaar toe evenals het aantal afbetalingsplannen. Als een regeling voor co-ouderschap nu reeds mogelijk is, roept hij de minister op om de drinkwatermaatschappijen aan te sporen deze ruimte te gebruiken.

III. Eindstemming

Ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging en het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, wat betreft de aanpassing van de aanrekening van de kosten voor publieke drinkwatervoorziening en de kosten voor gemeentelijke en bovengemeentelijke sanering, zoals in eerste lezing door de commissie aangenomen, aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Bart DOCHY,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CIW	Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid
kWh	kilowattuur
LAC	lokale adviescommissie
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLABEL	Vlaamse Belastingdienst
Vlario	Overlegplatform & Kenniscentrum voor rioleringen- en afvalwaterzuiveringssector in Vlaanderen
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 3, 2°, wordt de bepaling "B = de som van de bijdrage, zoals bedoeld in artikel 16bis, §1, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, aangerekend op het water verbruikt of geloosd in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar voor de bovengemeentelijke sanering, exclusief BTW, en de vergoeding, zoals bedoeld in artikel 16quinquies, §1, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, aangerekend op het water verbruikt of geloosd in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar voor de bovengemeentelijke sanering, exclusief BTW." vervangen door de bepaling "B = de som van de bijdrage en de vergoeding, aangerekend aan de abonnee of de titularis van een private waterwinning, vermeld in artikel 16quater/2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, op het water, verbruikt of geloosd in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar voor de bovengemeentelijke sanering, exclusief btw.";
- 2° in paragraaf 5, eerste lid, wordt de zinsnede "Elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater, §1, wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1" vervangen door de zinsnede "Elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater, §1, wordt voor 80% vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing, vermeld in paragraaf 1";
- 3° in paragraaf 6, achtste lid, wordt de zinsnede "Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:
 $P = M \times T \times Q \times 0,025$ "; vervangen door de zinsnede "Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:
 $P = M \times T \times Q \times 0,025 \times 0,80$ ";
- 4° in paragraaf 6, negende lid, wordt de zinsnede "in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending" vervangen door de zinsnede "in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, vermeld in artikel 16bis, 16quater/1 en 16quater/2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending";
- 5° in paragraaf 7, 2°, wordt de zinsnede "in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending" vervangen door de zinsnede "in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, vermeld in artikel 16bis, 16quater/1 en 16quater/2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending".

Art. 3. In artikel 2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan punt 10° worden de woorden "en voor de sanering ervan" toegevoegd;
- 2° er wordt een punt 33° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“33° wooneenheid: elke eenheid in een woongebouw die ontworpen of aangepast is om afzonderlijk te worden gebruikt en die minstens over de volgende woonvoorzieningen beschikt: een woonruimte in combinatie met een toilet, een douche of bad en een keuken of kitchenette.”

Art. 4. In artikel 6bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2005, 13 juli 2012 en 21 december 2012, worden het tweede tot en met het vierde lid opgeheven.

Art. 5. In artikel 8, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt punt 9° opgeheven.

Art. 6. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt het opschrift van afdeling IV vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. Berekening van de bijdrage en vergoeding voor kleinverbruikers”.

Art. 7. In hoofdstuk V, afdeling 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007 en 18 december 2009, wordt vóór artikel 16bis een onderafdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 1. Aanrekenen van een bijdrage voor het water dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk”.

Art. 8. Artikel 16bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007 en 18 december 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16bis. §1. In deze onderafdeling wordt verstaan onder abonnee: onder voorbehoud van de toepassing van artikel 35quater, §2 en §3, van de wet van 26 maart 1971 een klant is een heffingsplichtige als vermeld in artikel 35quater, §1, 1° en 3°, van de wet van 26 maart 1971.

De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen een bijdrage in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting aanrekenen aan hun abonnees.

§2. De bijdragen in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak worden als onderdeel van de integrale prijs voor het leveren van water via het openbare waterdistributienetwerk opgenomen in de waterfactuur.

De bijdragen in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak bestaan uit een vastrecht en een variabele prijs.

De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de gemeentelijke saneringsverplichting.

De bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de bovengemeentelijke saneringsverplichting.

§3. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt onder toezicht van de economische toezichthouder het tarief voor de berekening van de variabele prijs op basis van de kosten die hij moet dragen om zijn saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak na te komen.

Het tarief is een prijs per vervuilingseenheid. Bij het bepalen van het bovengemeentelijke en gemeentelijke tarief wordt minstens rekening gehouden met de volgende elementen:

- 1° de vervuiling die de abonnee veroorzaakt, conform het 'de vervuiler betaalt'-beginsel;
- 2° de collectieve respectievelijk individuele saneringskosten per m³ water;
- 3° een aandeel van de niet-inbare bijdragen;
- 4° een aandeel voor de opgelegde vrijstellingen of sociale correcties en de openbare dienstverplichtingen;
- 5° de door de gemeente of het Vlaamse Gewest toegekende tegemoetkoming in de financiering;
- 6° het aandeel van de kosten, veroorzaakt door het lozen van water dat niet afkomstig is van een openbaar waterdistributienetwerk;
- 7° het aandeel van de inkomsten van het vastrecht voor de gemeentelijke of de bovengemeentelijke bijdrage.

In het kader van het algemeen belang kan door het Vlaamse Gewest aan de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk een tussenkomst in de financiering van de bovengemeentelijke collectieve sanering toegekend worden in de vorm van een algemene werkingstoelage. De uitgekeerde werkingstoelage moet worden aangewend voor de invulling van de bovengemeentelijke saneringsverplichting. De Vlaamse Regering kan nadere regels vastleggen met betrekking tot de toekenning en de uitbetaling van de algemene werkingstoelage aan de exploitanten.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van de economische toezichthouder, of de economische toezichthouder kan om economische, ecologische en sociale redenen beperkingen opleggen aan de bijdrage die aan de abonnees wordt aangerekend.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen en regels vaststellen met betrekking tot de methode voor tariefbepaling en de tariefstructuur van de variabele prijs.

§4. De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk stellen op eenvoudig verzoek van de economische toezichthouder kosteloos alle gegevens en inlichtingen ter beschikking die de economische toezichthouder nodig heeft om zijn taken uit te voeren.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 9. Artikel 16ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16ter. §1. Jaarlijks wordt een vastrecht aangerekend aan de abonnee.

Het bovengemeentelijke tarief van het vastrecht bedraagt 20 euro per wooneenheid, verminderd met 4 euro per gedomicilieerde. Het vastrecht kan niet negatief worden.

Het gemeentelijke tarief van het vastrecht voor de collectieve sanering bedraagt 30 euro per wooneenheid, verminderd met 6 euro per gedomicilieerde. Het vastrecht kan niet negatief worden.

Het gemeentelijke tarief van het vastrecht voor de individuele sanering bedraagt 50 euro per wooneenheid, verminderd met 10 euro per gedomicilieerde. Het vastrecht kan niet negatief worden.

In geval de watermeter water meet dat niet geleverd wordt ten behoeve van één of meerdere wooneenheden kan het vastrecht daarnaast per watermeter aangerekend worden.

Het bovengemeentelijk tarief van het vastrecht bedraagt 20 euro per watermeter. Het gemeentelijk tarief van het vastrecht bedraagt 30 euro per watermeter.

§2. De variabele prijs wordt berekend op de volgende wijze:

$$B = T_{kv} \times N \text{ en } N = 0,025 \times Q,$$

waarbij:

- 1° B = de variabele prijs, aangerekend aan de abonnee;
- 2° T_{kv} = het tarief om de variabele prijs te berekenen, uitgedrukt in euro per vervuilingseenheid;
- 3° N = de vervuiling;
- 4° Q = het te factureren waterverbruik, uitgedrukt in m³.

Voor klanten waarvan het betreffende onroerend goed geen wooneenheden heeft, past de exploitant een vlakke tariefstructuur toe om de variabele prijs te bepalen. Voor klanten waarvan het betreffende onroerend goed één of meerdere wooneenheden heeft, past de exploitant een progressieve tariefstructuur met twee schijven om de variabele prijs te bepalen. De schijfgrens ligt op een verbruik van 30 m³ per wooneenheid per jaar, vermeerderd met 30 m³ per gedomicilieerde per wooneenheid per jaar. Van deze indeling kan afgeweken worden.

De Vlaamse Regering kan hiertoe de verdere modaliteiten bepalen. Criteria die meegenomen moeten worden in deze nadere regels zijn het stimuleren van duurzaam watergebruik bij de abonnee en een eenduidige en transparante aanrekening door de exploitant.

§3. Het gemeentelijke tarief voor de berekening van de variabele prijs voor de collectieve sanering mag ten opzichte van het bovengemeentelijke tarief voor de berekening van de variabele prijs maximaal 1,4 keer hoger zijn.

Het gemeentelijke tarief voor de berekening van de variabele prijs voor de individuele sanering mag ten opzichte van het bovengemeentelijke tarief voor de berekening van de variabele prijs maximaal 2,4 keer hoger zijn.

De Vlaamse Regering kan hiertoe de verdere modaliteiten bepalen.

De economische toezichthouder legt de verdere voorwaarden met betrekking tot de aanrekening van de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage vast in een protocol met de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk. Deze voorwaarden hebben onder andere betrekking op een uniforme omzetting van de aanrekeningregels in Vlaanderen, de data-uitwisseling tussen de exploitant en de Vlaamse Milieumaatschappij en de toe te passen afrondingsregels.”

Art. 10. Artikel 16quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en vervangen bij het decreet van 21 december 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16quater. De gemeentelijke tarieven voor de berekening van de variabele prijs en de economische, ecologische en sociale beperkingen, vermeld in artikel 16bis, §3, maken deel uit van de overeenkomsten, vermeld in artikel 6bis, §3.”

Art. 11. Aan hoofdstuk V, afdeling 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007 en 18 december 2009, wordt een onderafdeling 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 2. Aanrekenen van een vergoeding voor water dat niet geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 11, een artikel 16quater/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16quater/1. §1. In dit artikel wordt verstaan onder gebruiker van een private waterwinning: onder voorbehoud van de toepassing van artikel 35quater, §2 en §3, van de wet van 26 maart 1971 is een klant een heffingsplichtige als vermeld in artikel 35quater, §1, 2° en 3°, van de wet van 26 maart 1971.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan een vergoeding aanrekenen aan de gebruiker van een private waterwinning als bijdrage in de kosten voor de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning.

De vergoedingen in de kostprijs voor de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning, bestaan op gemeentelijk vlak uit een vastrecht en een variabele prijs. Het vastrecht van de vergoeding mag niet aangerekend worden voor de gebruiker van een private waterwinning die ook abonnee is.

De vergoeding voor de sanering op gemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de gemeentelijke saneringsverplichting.

De vergoeding voor de sanering op bovengemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de bovengemeentelijke saneringsverplichting.

De bepalingen van artikel 16bis, §3 en §4, en artikel 16ter zijn van overeenkomstige toepassing op de vergoeding, vermeld in het tweede lid.

§2. Als een vergoeding als vermeld in paragraaf 1, wordt aangerekend voor de bovengemeentelijke sanering, wordt het bedrag ervan bepaald conform artikel 16ter van dit decreet, met dien verstande dat Q in dat geval gelijk is aan het aantal m³ water, opgenomen via de private waterwinning. Het water, opgenomen via de private waterwinning, wordt bepaald conform artikel 35quater, §1, 2° en 3°, van de wet van 26 maart 1971.

§3. De gemeentelijke tarieven voor de berekening van de variabele prijs en de economische, ecologische en sociale beperkingen, vermeld in artikel 16bis, §3, maken deel uit van de overeenkomsten, vermeld in artikel 6bis, §3.

§4. Wooninrichtingen worden onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur als ze gelegen zijn in een zone van vijftig meter rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren dat:

- 1° is aangesloten op een operationele openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- 2° wordt aangesloten op een openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie op basis van het zoneringsplan, vermeld in artikel 10.2.3, §1, tweede lid, 20°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, geldig op 1 januari van het jaar in kwestie.

Wooninrichtingen worden onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de gemeentelijke collectieve saneringsinfrastructuur als ze gelegen zijn in een zone van vijftig meter rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren.

Voor inrichtingen die onder de toepassing van artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971 vallen en die uitsluitend beschikken over een vergunning voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, is onderhavige paragraaf ook van toepassing.”.

Art. 13. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 juli 2003, wordt een afdeling 4/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4/1. Berekening van de bijdrage en vergoeding voor grootverbruikers”.

Art. 14. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 4/1, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 16quater/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16quater/2. §1. In dit artikel wordt verstaan onder abonnee en onder gebruiker van een private waterwinning: een klant is een heffingsplichtige als vermeld in artikel 35quater, §2 en §3, artikel 35quinquies, §1, en artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971.

De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen een bijdrage in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting aanrekenen aan hun abonnees en kunnen een vergoeding aanrekenen aan de gebruiker van een private waterwinning als bijdrage in de kosten voor de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning.

De bijdrage en de vergoeding bestaan uit een variabele prijs.

§2. De bijdragen en de vergoeding op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak worden als onderdeel van de integrale prijs voor het leveren van water via het openbare waterdistributienetwerk opgenomen in de waterfactuur.

De bijdrage en vergoeding voor de sanering op gemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de gemeentelijke saneringsverplichting respectievelijk de sanering.

De bijdrage en vergoeding voor de sanering op bovengemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de bovengemeentelijke saneringsverplichting respectievelijk de sanering.

§3. De bijdrage in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting en de vergoeding voor de kosten van de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning, worden op bovengemeentelijk vlak berekend op basis van de heffingsgegevens over de abonnee of gebruiker van een private waterwinning die door de Vlaamse Milieumaatschappij aan exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk bezorgd worden.

De totale bijdrage en vergoeding met betrekking tot een lozingsjaar stemt overeen met het resultaat van de volgende berekeningsmethode:

$$B = Tgv \times VE,$$

waarbij:

- 1° B = de som van de bijdrage respectievelijk de vergoeding, aangerekend aan de abonnee of titularis van een private waterwinning met betrekking tot het lozingsjaar;
- 2° VE = de vuilvracht, uitgedrukt in vervuilingseenheden, bepaald conform de wet van 26 maart 1971 met betrekking tot het lozingsjaar en zoals aangeleverd door de VMM aan de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk;
- 3° Tgv = het eenheidstarief van de heffing met betrekking tot het lozingsjaar voor alle andere heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35ter, §2, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971.

De Vlaamse Regering kan daartoe de verdere modaliteiten bepalen. Deze modaliteiten hebben onder andere betrekking op de wijze waarop de aanrekening gebeurt, de mogelijke aanrekening van voorschotten, de verrekening van de voorschotten en de aanrekeningsbasis van de voorschotten.

De economische toezichthouder legt de verdere voorwaarden met betrekking tot de aanrekening van de bovengemeentelijke bijdrage vast in een protocol met de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk. Deze voorwaarden hebben onder andere betrekking op een uniforme omzetting van de aanrekening-regels in Vlaanderen, de data-uitwisseling tussen de exploitant en de Vlaamse Milieumaatschappij en de toe te passen afrondingsregels.

§4. De bijdrage in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting en de vergoeding in de kosten voor de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning, worden op gemeentelijk vlak als volgt berekend:

$$Bg = Tgvg \times Q,$$

waarbij:

- 1° Bg = de bijdrage respectievelijk de vergoeding, aangerekend aan de abonnee of titularis van een private waterwinning;
- 2° Tgvg = het gemeentelijke tarief en is begrensd op 1,4 keer het eenheidstarief van de heffing voor alle andere heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35ter, §2, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971, met betrekking tot het lozingsjaar en vermenigvuldigd met 0,025 VE per m³;
- 3° Q = in geval van:
 - a) de bijdrage: het te factureren of indien van toepassing, het geloosde waterverbruik, uitgedrukt in m³;
 - b) de vergoeding: het waterverbruik of indien van toepassing, het geloosde water uit een private waterwinning, bepaald conform artikel 35quinquies, §12, of artikel 35septies, §2, van de wet van 26 maart 1971, uitgedrukt in m³.

§5. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van de economische toezichthouder, of de economische toezichthouder kan om economische, ecologische en sociale redenen beperkingen opleggen aan de bijdragen in de kostprijs van de opgelegde saneringsverplichting en de vergoeding in de kosten voor de sanering van het afvalwater dat afkomstig is uit de private waterwinning, die op gemeentelijk vlak worden aangerekend. De Vlaamse Regering kan daartoe de voorwaarden bepalen.”

Art. 15. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in dezelfde afdeling 4/1 een artikel 16quater/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16quater/3. De gemeentelijke tarieven van de bijdrage en vergoeding en de economische, ecologische en sociale beperkingen, vermeld in artikel 16quater/2, §5, maken deel uit van de overeenkomsten, vermeld in artikel 6bis, §3.”

Art. 16. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt een afdeling 4/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4/2. Aanrekening van de kosten voor de productie en levering van water, bestemd voor menselijke consumptie – drinkwatercomponent”.

Art. 17. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 4/2, ingevoegd bij artikel 16, een artikel 16quater/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16quater/4. De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen de kosten die verbonden zijn aan de productie en levering van het verbruikte water, bestemd voor menselijke consumptie, doorrekenen aan de abonnees met een vastrecht en een variabele prijs.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk rekent het vastrecht aan per wooneenheid.

Het tarief van het vastrecht bedraagt 50 euro per wooneenheid per jaar, vermindert met 10 euro per gedomicilieerde per jaar. Het vastrecht kan niet negatief zijn.

In geval de watermeter water meet dat niet geleverd wordt ten behoeve van één of meerdere wooneenheden kan het vastrecht daarnaast per watermeter aangerekend worden.

Het tarief van het vastrecht bedraagt 50 euro per watermeter.

De exploitant kan daarnaast een capaciteitsvergoeding aanrekenen. De tarieven van deze capaciteitsvergoeding worden uitgedrukt in euro per watermeter per jaar.

De variabele prijs is afhankelijk van het waterverbruik van de abonnee.

Voor klanten waarvan het betreffende onroerend goed geen wooneenheden heeft, past de exploitant een vlakke tariefstructuur toe om de variabele prijs te bepalen. Deze bepaling is alleen van toepassing voor abonnees waarvan het betreffende onroerend goed geen wooneenheden heeft met een waterverbruik via het openbare waterdistributienetwerk dat lager is dan 500 m³ per jaar. Voor klanten waarvan het betreffende onroerend goed één of meerdere wooneenheden heeft, past de exploitant een progressieve tariefstructuur met twee schijven om de variabele prijs te bepalen. De schijfgrens ligt op een verbruik van 30 m³ per wooneenheid per jaar, vermeerderd met 30 m³ per gedomicilieerde per wooneenheid per jaar. Van deze indeling kan afgeweken worden.

De maximumtarieven, uitgedrukt in euro/m³, om de variabele prijs te bepalen, worden vastgelegd zoals bepaald in artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de berekening en aanrekening van het vastrecht, de capaciteitsvergoeding, de variabele prijs, de tariefstructuur van de variabele prijs, het afwijken van de indeling van de klanten en de vaststelling van het aantal gedomicilieerden. Criteria die meegenomen moeten worden in deze nadere regels zijn het stimuleren van duurzaam watergebruik bij de abonnee en een eenduidige en transparante aanrekening door de exploitant.”.

Art. 18. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet, wordt afdeling V, die bestaat uit artikel 16quinquies, ingevoegd bij decreet van 23 december 2005, opgeheven.

Art. 19. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt het opschrift van afdeling VI vervangen door wat volgt:

“Afdeling 6. Het sociale tarief en vrijstellingen om ecologische of economische redenen”.

Art. 20. Artikel 16sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16sexies. §1. Voor de abonnee respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning als vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, past de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk voor de aanrekening van de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage respectievelijk vergoeding, vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quater/1 van dit decreet, een sociaal tarief toe als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar een van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgde inkomen voor bejaarden met toepassing van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen met toepassing van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, respectievelijk de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

Het sociale tarief, vermeld in het eerste lid, geldt ook voor de abonnee en de gebruiker van een private waterwinning, vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, met een gezinslid, gedomicilieerd op hetzelfde adres, dat op 1 januari van het kalenderjaar onder een van de categorieën, vermeld in het eerste lid, valt.

Voor de toepassing van het sociale tarief worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling, en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

Het sociale tarief bedraagt een vijfde van het tarief voor zowel het vastrecht als de variabele prijs, vermeld in artikel 16ter.

Het sociale tarief wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik van hetzelfde kalenderjaar en wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of tweede lid.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de gerechtigde, vermeld in het eerste of het tweede lid, automatisch het sociale tarief toe op grond van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij andere overheidsinstellingen die de rechten, vermeld in het eerste lid, toekennen.

Als het sociale tarief niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt het sociale tarief alleen op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag van het sociale tarief moet een van de volgende documenten gevoegd worden:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of het tweede lid, het gewaarborgde inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of het tweede lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of tweede lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag van het sociale tarief moet op straffe van verval van het recht op sociaal tarief uiterlijk op 31 december van hetzelfde kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, bij de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk worden ingediend.

§2. Als in een gebouw minstens één gezin is gedomicilieerd, waaraan de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding, vermeld in artikel 16bis en 16quater/1, niet rechtstreeks door de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk wordt aangerekend, geldt in afwijking van paragraaf 1 dat de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk aan elk gezin dat gedomicilieerd is in dat gebouw, waarvan een gezinslid op 1 januari van het kalenderjaar tot een van de categorieën, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, behoort, een compensatie verleent voor hun aandeel in de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding conform de voorwaarden en de regeling, vermeld in paragraaf 3.

§3. Elke gebruiker die het sociale tarief, vermeld in paragraaf 1, niet kan genieten, maakt aanspraak op een compensatie voor zijn aandeel of dat van zijn gezin in de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding, vermeld in artikel 16bis, 16quater/1 en 16quater/2 van dit decreet, voor hetzelfde kalenderjaar als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar een van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgde inkomen voor bejaarden met toepassing van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen met toepassing van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, respectievelijk de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap met toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De compensatie wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de gebruiker op 1 januari van hetzelfde kalenderjaar. Per gezin kan

jaarlijks slechts één compensatie worden verleend, die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin.

Voor de toepassing van die compensatie worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, automatisch een compensatie toe op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten, vermeld in het eerste lid, toekennen als de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, de nodige inlichtingen aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bezorgt uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarin die laatste de inlichtingen bij hem heeft opgevraagd.

Als de compensatie niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt de compensatie alleen op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag van compensatie moet een van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde, vermeld in het eerste lid, het gewaarborgde inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde, vermeld in het eerste lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde, vermeld in het eerste lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag van compensatie moet op straffe van verval van het recht op compensatie uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, ingediend worden bij de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk van het verzorgingsgebied waar het desbetreffende gebouw ligt.

Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:

$$C = A + M \times 0,75 \times Tkvc,$$

waarbij:

- 1° C = de compensatie;
- 2° A = het vastrecht, vermeld in artikel 16ter, §1, voor zover van toepassing, vermenigvuldigd met 0,80;
- 3° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het kalenderjaar op het domiciliëadres van de compensatiegerechtigde;
- 4° Tkvc =
 - a) voor de klanten, vermeld in afdeling 4: het tarief Tkv, vermeld in artikel 16ter, §2, vermenigvuldigd met 0,80;
 - b) voor de klanten, vermeld in afdeling 4/1: het tarief Tgv, vermeld in artikel 16quater/2, §3, verhoogd met het tarief Tgvg, vermeld in artikel 16quater/2, §4, en vermenigvuldigd met 0,80.

De verbruiker, vermeld in het eerste lid, heeft geen recht op de compensatie, vermeld in het eerste lid, als zijn verbruik aangerekend is of aangerekend kan worden tegen het sociale tarief conform paragraaf 1.

§4. De abonnee respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning, vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, die al het huishoudelijke afvalwater dat afkomstig is van zijn woongelegenheid, heeft gezuiverd in een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater, hetzij in eigen beheer of gemeenschappelijk beheer, hetzij gebouwd of geëxploiteerd door de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit als vermeld in artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en die aan de voorwaarden, vermeld in het derde lid, voldoet, wordt door de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk vrijgesteld van betaling van de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding, vermeld in artikel 16bis en 16quater/1 van dit decreet.

Elke verbruiker die al het huishoudelijke afvalwater dat afkomstig is van zijn woongelegenheid, heeft gezuiverd op de wijze, vermeld in het eerste lid, en die de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, niet kan genieten, heeft recht op een compensatie in zijn aandeel in de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding, vermeld in artikel 16bis, 16quater/1 en 16quater/2, volgens de voorwaarden, vermeld in paragraaf 3, tweede lid, en die berekend wordt als volgt:

$C = A + M \times 0,75 \times Tkvc$, waarbij:

- 1° C = de compensatie;
- 2° A = het vastrecht, vermeld in artikel 16ter, §1, voor zover van toepassing;
- 3° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het kalenderjaar op het domicilieadres van de compensatiegerechtigde;
- 4° Tkvc =
 - a) voor de klanten, vermeld in afdeling 4: het tarief Tkv, vermeld in artikel 16ter, §2;
 - b) voor de klanten, vermeld in afdeling 4/1: het tarief Tgv, vermeld in artikel 16quater/2, §3, verhoogd met het tarief Tgv_g, vermeld in artikel 16quater/2, §4.

De individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater moeten cumulatief voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° als het gaat om een conform bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, moet de exploitatie gemeld of vergund zijn conform de voorschriften, vermeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het voormelde besluit;
- 2° gebouwd zijn en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk, conform de voorschriften, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, of de compensatie, vermeld in het tweede lid, kan ook worden toegekend aan de abonnee of de gebruiker van een private waterwinning waarvan de woongelegenheid met een gecertificeerde individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater is uitgerust en onderhouden wordt volgens de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels.

De vrijstelling respectievelijk de compensatie geldt niet voor individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater die zijn aangelegd nadat de woongelegenheid al aangesloten kon worden op een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

De vrijstelling geldt maximaal vijf jaar nadat de woning aansluitbaar is op de riolering.

Als de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, of de gemeente of een gemeentelijke rioolbeheerder, instaat voor de bouw of exploitatie van de individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater, kent de exploitant automatisch de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, of de compensatie, vermeld in het tweede lid, toe als de installatie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in het derde lid.

In alle overige gevallen dient de vrijstellingsgerechtigde respectievelijk de compensatiegerechtigde die de vrijstelling respectievelijk de compensatie, vermeld in deze paragraaf, wil genieten, een schriftelijke aanvraag in. Bij die aanvraag moeten de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° als het gaat om een conform bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, een afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater;
- 2° een attest, uitgereikt door de burgemeester, waaruit blijkt dat de individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, conform de voorschriften, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Het attest, vermeld in punt 2°, heeft in ieder geval een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt, tenzij de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk beschikt over gegevens waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinstallatie tijdens die periode niet wordt uitgebraut volgens een code van goede praktijk, conform de voorschriften, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, of substantieel is gewijzigd.

De schriftelijke aanvraag moet op straffe van verval van het recht op vrijstelling respectievelijk compensatie binnen twaalf maanden na de aanrekening van de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding door de exploitant van het openbare waterdistributienetwerk bij de exploitant worden ingediend.

De vrijstelling respectievelijk de compensatie wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik vanaf de datum van ingebruikname van de waterzuiveringsinstallatie.

De vrijstelling respectievelijk de compensatie is niet cumuleerbaar met het sociale tarief en de compensatie, vermeld in de paragraaf 1, 2 en 3.

§5. Met betrekking tot de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage en de vergoeding, vermeld in artikel 16bis, 16quater/1 en 16quater/2, kan de Vlaamse Regering een correctie bepalen, waarmee de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk rekening moet houden om economische of ecologische redenen.

Die correctie kan gaan van een vermindering tot een vrijstelling van de bijdrage van de abonnee of de vergoeding van de gebruiker van de private waterwinning. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor die correcties.”

Art. 21. Aan hoofdstuk V, afdeling 6, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt een artikel 16septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16septies. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage en vergoeding als vermeld in artikel 16quater/2, §1, van dit decreet, vragen aan de heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35ter, §2, tweede lid, a) en b), van de wet van 26 maart 1971. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen bovengemeentelijke bijdrage als vermeld in artikel 16bis, §1, van dit decreet, en een vergoeding als vermeld in artikel 16quater/1, §1, van dit decreet, vragen aan de heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35ter, §2, tweede lid, c), van de wet van 26 maart 1971.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen bovengemeentelijke bijdrage en vergoeding als vermeld in artikel 16quater/2, §1, van dit decreet, vragen voor het geloosde afvalwatervolume of het verbruikte water dat het voorwerp uitmaakt van een contract als vermeld in artikel 32septies, §4, van de wet van 26 maart 1971, waarin de vergoeding vermeld wordt.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen gemeentelijke vergoeding als vermeld in artikel 16quater/2, §1, van dit decreet, vragen voor de lozing van grondwater dat onttrokken wordt bij de bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van bouwkundige werken, of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen, vermeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM."